

Ankara Araştırmaları Dergisi

Journal of Ankara Studies

Editörlerden

Kente dair her disiplinden makaleyi barındırmasıyla alanında tek olan Ankara Araştırmaları Dergisi'nin 7. sayısında okuyucularımızla buluşmak bizler için mutluluk verici. Bu sayımızı; iktisat tarihi, halk bilimi, siyaset bilimi, sanat tarihi alanlarından hakemli makaleler ile bibliyografya ve sosyal tarih alanlarından görüş yazılarıyla göz dolduracak.

Dergideki ilk çalışmada, İstanbul'da yer alan Başbakanlık Osmanlı Arşivi'nde, 1890-1910 yıllarını kapsayan taramalarla ulaşılan arşiv kayıtları kullanılarak; 1892 yılının Kasım ayının son günlerinde İzmit- Ankara demiryolu inşaatının tamamlanıp, ilk lokomotifin Ankara'ya gelmesiyle birlikte muhacirlerin İzmit'ten Ankara'ya demiryoluyla sevki incelenmektedir. Bu önemli çalışma, muhacir iskânının yapıldığı 1890-1910 arasındaki 20 yılda, demiryolu hattı boyunca oluşan yeni yerleşim alanlarından, hane yapımına devletin katkısına; bu alanlardaki üretim biçimleri ve ziraat tekniklerinden, zanaatkarların durumuna kadar geniş bir alanda, araştırma yapacaklara ışık tutacaktır.

Dergideki ikinci çalışmada ise Ulucanlar Mahallesi'nde -neredeyse yıkık da olsa- varlığını sürdüren ve 1977 tarihli Resmi Gazete'de Gayrimenkul Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulu'nca korunması gereken eski eser olarak kabul edilmiş Dedebayrak Evi'nin bezemeleri konu edilmektedir. 1951 tarihli Ankaranın Eski Evleri adlı eserinde Mahmut Akok'un kısaca bahsettiği yapıyı tek olarak ele alan ilk isim Semra Ögel'dir. Ögel'in Dedebayrak Evi hakkında 1971 yılında Fransa'da yaptığı sunum ve 1972 yılında yayımladığı makalesinin yarattığı merak ile yazarı tarafından yapılan inceleme sonucu ortaya çıkan bu çalışma ile çok özel duvar resimleri ve bezemelere sahip bu harap evi gündeme taşımak ve sivil mimari koruma sorunlarına ışık tutmak amaçlanmaktadır.

Derginin üçüncü makalesinde, Ankara'da gerçekleşen mütenalaştırma/soylulaştırma süreçlerinin en erken örneklerinden Koza Sokak'ta bulunan gecekondu mahallesinin bir bölümünün soylulaştırma süreci değerlendirilmektedir. Kent içinde dar gelirlilerin yaşadığı konut alanlarına, daha üst gelir sınıfından insanların yerleşmeye başlaması süreci olarak tanımlanan soylulaştırma, yurt dışında 1950'lerde, İstanbul'da ise 1970'lerde başlayan bir süreçtir. Ankara ölçeğinde soylulaştırmanın en erken uygulamalarından birini kapsayan bu çalışma ise; Koza Sokak'ta gecekondu sahibi olup yerinden edilen ailelerle 1998, 2001, 2004 ve 2009 yıllarında yapılan alan çalışmalarını ve 2016 takip ziyareti sonuçlarını içermekte, kentsel dönüşümün farklı bir sonucunu da tartışmaya açmaktadır.

Sayının son hakemli makalesinde ise Ankara'da Hıdırellez kutlamaları ile ilgili bilgiler verilmekte; mekânın Hıdırellez geleneğinin sürdürülmesinde ve biçimlenmesindeki temel önemi, kentte kutlanılan Hamamönü Hıdırellez Şenlikleri özelinde değerlendirilmektedir.

Büyük ilgi uyandırmakta olan görüş yazıları bölümünde ilk olarak 17. yüzyılda Ankara'da doğup ilk eğitimini de Ankara'da almış olan İsmail Ankaravî'nin yazmış olduğu eserler üzerine yapılmış çalışmaları ortaya koyan bir bibliyografya çalışmasına yer verilmekte, böylece bu değerli mutasavvıfla ilgili çalışmalara yol göstermek amaçlanmaktadır.

Bölümün son yazısında ise Cumhuriyetle birlikte Ankara'da kurgulanan modern yaşam ve modern mekânlara yer verilmektedir. Pek çok kez farklı yazılarla ele alınmış olan bu konuyu tekrar bütünsel olarak işlemekteki amaç, büyük bir hızla dönüşmekte ve her gün ayrı bir değerini yitirmekte olan kentte bu modern yaşam ve modern mekânların kalan izlerini korumaya çalışmak ve kayıt altına almaktır.

Ankara üzerine yapılacak kent araştırmalarına ışık tutmak dileklerimizle...